

İNGİLTERE • AMERİKA • KANADA
VE YURT DIŞINDA YAŞAYANLAR İÇİN

YURT DIŞI MACERAM ACILARLA BAŞLADI...

İngilizce, başarı ve hayatta kalma üzerine
gerçek bir hikâye

OĞUZ BOZKAYA

Yurt Dışı Maceram Acılarla Başladı...

Bütün dünyam kararmıştı.

2005'li yıllardan bahsediyorum.

Binlerce kelime ezberledim. Üç ayrı gramer kitabı bitirdim. Sayısız İngilizce kursuna gittim.

Ama olmuyordu. Ne yaptıysam olmuyordu.

Bir noktadan sonra şu cümleyi kurar hale geldim:

"İngilizce konuşulabilir bir dil değil sanırım."

Ve pes ettim.

Tam üç yıl boyunca tamamen bıraktım. Bu sadece bir ara değildi.

Bu, insanın kendinden şüphe etmeye başladığı o karanlık dönemdi.

Kariyerim askıya alınmıştı. Akademik planlarım dağılmıştı. Yurt dışı hayalim neredeyse silinmişti.

Ve ilk defa kendime şu soruyu sordum:

"Acaba problem bende mi?"

Kendimi, "öğrenilmiş çaresizlik" denen o kısır döngünün tam ortasında bulmuştum.

Denemiş, tekrar denemiş, yine denemiş... Ama bir türlü sonuç alamamış bir zihnın kaçınılmaz çaresizliğini yaşıyordum.

Ruhum, en büyük yorgunluğunu o dönemde yaşadı.

Aradan  yıl geçti. Perişan haldeydim. Açıkçası, aresizdim. Artık kendi zekamdan bile şüphe eder olmuştum.

Ama içimde tek bir gerçek direniyordu:

Bedeli ne olursa olsun, İngilizceyi öğrenmek zorundaydım.

İşte kırılma noktası tam burada başladı.

Bu sefer farklı bir şey yaptım. Tekrar kurslara koşmak yerine, durup kendime bambaşka bir soru sordum: "*Nasıl ğrenilir?*"

Dil ğrenme tekniklerini, akademik çalışmaları, teorileri didik didik incelemeye başladım.

Araştırdıkça fark ettim ki... sorun bende değildi.

Sorun yöntemdi.

Yıllarca bana öğretilenlerin büyük bir kısmı, modern dil edinimi yaklaşımlarıyla hiç rtşmyordu.

Ezberlediğim kelimeler...

Bitirdiğim gramer kitapları...

Gittiğim kurslar...

Hepsi yanlış bir sistemin parçalarıydı. Ama o sistem, konuşmayı retmiyordu.

Bu farkındalık kolay gelmedi. Bu süreç yıllarımı aldı.

İngilizce öğrenme serüvenim, en başından itibaren tam beş yıl sürdü. Ve bu beş yılın büyük bir kısmı, yanlış tekniklerle, boşa harcanmış çabalarla geçti.

Ama tam da bu yüzden...

Bugün ortaya koyduğumuz sistem, bir teorinin değil; bir çıkmazın, bir kırılmanın ve bitmeyen bir arayışın sonucuydu.

Yaşanmış hataların, kaybedilmiş yılların ve bir türlü vazgeçilmeyen bir hayalin ürünüydü.

Yıl 2012.

Yurt dışı serüvenim başladı... Bir savaşın başladığını nereden bilecektim.

İngilizceyi öğrenip yurt dışına taşındıktan sonra öğretmenlik serüvenim de başlamıştı.

İngiltere'ye geldikten sonra korkunç bir şeyle karşılaştım. Aman Allah'ım...
İngilizler, İngilizce eğitiminde doğru teknikleri kullanmıyordu.

İşte bu durum, hayatımda bana yeni bir kırılma yaşattı.

Öğretmenlik sürecinde biraz para biriktirdim ve "iş başa düştü" deyip Prime English Sistemini oluşturmaya karar verdim.

Öğretmenlikten istifa ettim. Ama İngiltere'de para mı dayanır... Bir süre sonra, programı yazma ve sistemi kurma aşamasında cebimdeki param tükenmişti.

Geçimimi sağlamam gerekiyordu, evimi idare etmem gerekiyordu.

Daha sonra hem programı geliştirmeye karar verdim hem de part-time olarak önüme çıkan her işte çalışmaya karar verdim.

Evet, bir çoğunuzun yurt dışında yapmış olduğu işlerin çoğunu ben de yaptım. Depolarda çalıştım, marketlerde çalıştım, restorantta çalıştım, delivery yaptım.

Ama Prime English sistemini kurmak için bu bedeli ödemek zorunda kaldım.

İngiltere'nin her bölgesinde birçok iş yerinde çalıştığım için, yurt dışı başarısının zorluklarının, hayal kırıklıklarının, özlemlerin, yaşanan sıkıntıların neler olduğunu biliyorum.

Takipçilerim bazen şunu soruyor: "Bunları yaşayarak mı söylüyorsunuz, yoksa edebiyat mı yapıyorsunuz?"

Hayır, edebiyat yapmıyorum. Bu sıkıntıları ben de yaşadım.

Başarı basamaklarının nerelerde olduğunu ve nelere dikkat edilmesi gerektiğini, bedelleri ödeyerek öğrenmek zorunda kaldım.

2020 yılına geldiğimizde, Covid 19 döneminde artık Prime English hikayelerini yazarak sistemi tamamen bitirmek istiyordum. Bu dönemde zaten dışarı da çıkamıyordum. Odaklanarak çok fazla mesafe kat ettim.

12 yaşında bir oğlum var, ve küçük kızım tam da bu dönemde Manchester'da doğmuştu. Hatta Level 1, birinci derste ismi bir yerlerde geçiyor, burada söylemeyeceğim.

Buralarda yaşam, zannedildiğinden çok daha zor.

Evet, İngiltere'de, Amerika'da veya Kanada'da insanların gördüğü güzel taraflar var elbette. Buralarda yaşamamanın bir cazibesi olabilir. Fakat madalyonun bir de diğer yüzü var.

Yurt dışında yaşıyorsanız bir savaşçı olmak zorundasınız.

Aynı anda farklı problemlerle mücadele etmek zorundasınız: kültürüne entegre olmanız gerekir, dil öğrenmeniz gerekir, iş sorunlarını çözmeniz gerekir, çocuğun eğitimiyle ilgilenirsiniz, sağlık sistemiyle uğraşırsınız, sevdiklerinizden ayrı olmanın hüznüyle mücadele edersiniz.

Bir yandan da kendi iç dünyanızdaki problemlerle savaşırken, aynı anda hayatın içinde ayakta kalmaya çalışırsınız.

Ve bir noktada başarmak zorundasınızdır.

Evet, yurt dışında yaşamak insanı bir savaşçı yapar. İşte bu savaşçı ruh sizi öyle bir geliştiriyor ki, kendi memleketinizde bazen beş yılda alacağınız mesafeyi belki burada bir yılda alabiliyorsunuz.

Çünkü burası sizin mahalleniz değil, sizin şehriniz değil, konfor alanınız değil. Burası kurtlar sofrası.

Burada düşmemeniz gerekiyor. Çalışmanız gerekiyor. Mücadele etmeniz gerekiyor. Savaşmanız gerekiyor.

Ama mücadele ve zorluklar, sizi çok daha güçlü bir insana dönüştürüyor. Artık küçük rüzgârlarla sarsılmıyorsunuz.

Asıl maceramız yeni başlıyor...

Prime English sistemini oluşturmak için çok büyük bir motivasyon kaynağım vardı. İnsanların halini görüyordum.

İnsanlar bir çözümsüzlük çemberinde ne yapacağını bilmiyordu ve bu İngilizce öğrenme probleminin insanlarımızı nereye getirebileceğine kendi gözlerimle şahit oldum.

İngilizce öğrenemediği için restoranın ikinci katında çok düşük ücretlere çalışmak zorunda kalan insanlarımızı gördüm.

İngilizce yüzünden girişim fikirlerini erteleyenleri gördüm.

Türkiye'deyken harika işler çıkarmış, ama buraya geldiğinde vasat kalan insanlarımızın hayatlarına şahit oldum.

Kendi kültürel ve dini değerlerini bile yaşayamayan, kendini ikinci sınıf insan gibi hisseden insanlarımıza şahit oldum.

Bulunduğu coğrafyanın dilini bilmediği için kendi haklarını arama cesaretini gösteremeyen insanlarımıza şahit oldum.

Yurt dışında yaşayan insanlarımızın adını koyamadıkları, tam olarak anlayamadıkları bir sıkıntısı var: bulunduğu bölgenin diline uyum sağlayamadığı için sosyal hayatı, iş başarısı, çocuğunun eğitimi maalesef zarar görüyor.

Sonra diyoruz ki "30 sene geçti, ben buralara alışamadım."

Atladığımız çok önemli bir şey var: biz burada yaşıyoruz, ve savaşımızı buraya göre vermek zorundayız.

"Buraya alışamıyoruz" diye, 30-40 yılınızı hep böyle mi geçireceğiz? Elbette hayır.

Yaşadığımız yerde hayat kurup, hayatımızı insanca yaşamak zorundayız.

Yaşınız kaç olursa olsun İngilizce öğrenmiş versiyonunuzla hayatınızın geri kalanını geçirmek buna değerdir.

Diğer ülkelerde yaşayan insanlarımız için de geçerli olan bazı gerçekler var: bulunduğumuz bölgenin insanlarıyla iletişim halinde olmak, kültürlerine az buçuk vakıf olmamız gerekir.

Farklılıkları öğrenip uyum sağlamak zorundayız. Hatta mümkünse, arkadaşlarımız ve ailecek görüştüğümüz yerli insanların olması gerekir.

Bu, kesinlikle kendi değerlerinizden, kültürünüzden veya Türklerle sohbeti kesin demek değildir.

Bazıları yanlış anlıyor. Ama bu duruş ve tavırda olmadığımızda, gerçekten buradaki hayatı ıskalıyoruz.

Sadece iş hayatı ve para kazanmak olarak baktığımızda, gerçekten hayatı ıskalıyoruz. Bu önemli uyarıyı kesinlikle dikkate almanızı şiddetle tavsiye ediyorum.

Gidin, bir Pakistanlı, İngiliz, Amerikalı, Hindistanlı nasıl düşünüyor bakın. Gerçekten başka dünyaların olduğunu keşfedeceksiniz.

Hayat sadece burada para kazanmak değildir. Para kazanırken hayatı da ıskalamayın demek istiyorum.

Bulunduğumuz ülkenin dilini öğrenmenin size hangi sürpriz kapıları açacağını gerçekten hayal bile edemezsiniz.

Hatta insan olmamızın gereği olarak, o insanlara faydalı olabilecek katkılar geliştirmek bizlere ve sosyal yaşamımıza yeni bir nefes aldıracaktır.

Aksi halde hep cepten yeriz ve bir gün kendimizi de her şeyimizi de tüketiriz. Sonra da yapamadıklarınız için pişman olursunuz.

Sizi burada hayata bağlayacak, başarı basamaklarını çıkmaya başlatacak, sosyal ortamdaki bağınızı, iş dünyasıyla bağınızı, hatta komşunuzla bile bağınızı oluşturan ve networkünüzü doğrudan tanımlayan İngilizce öğrenme meselesi, burada yaşamamanın size faturasıdır.

Bu faturayı ödemeyenlerin yerinde saydığına ben çok fazla şahit oldum. Siz de etrafınıza dikkatle baktığınızda bunu açık bir şekilde göreceksiniz.

Evet, bulunmuş olduğunuz ülkenin dili o kadar kıymetli ki, bunu sadece öğrendiğinizde ve insanların arasına karışıp özgürce hareket ettiğinizde anlayabiliyorsunuz.

Evet, bazıları yolları İngilizce öğrenip otobanda 400 km hızla giden bir Ferrari ile gidecek, bazıları ise 40 km hızla sıradan bir araçla gidecek.

Şunu gerçekten çok iyi anlıyorum: hayat yurt dışında kolay değil. Belki bu zamana kadar net bir yolumuz yoktu, net bir planımız yoktu ve gerçekten yol gösterecek kimse de yoktu. Yurt dışı zorluğunu sizler bilirsiniz.

"Hayata mı tutunalım, İngilizcemi mi öğrenelim" diye düşünürsünüz. Yıllar geçtikçe edindiğimiz tecrübe bize daha çok şunu gösterdi: ikisini de aynı anda düşünmek zorundasınız. Hem hayatta kalma uğraşı hem de İngilizce öğrenme süreci içinde olmamız gerekiyor.

Bunu dikkate almazsanız 30 yıl, 40 yıl, hatta 50 yıl geçmesine rağmen İngilizceyi çözemeyen insanların grubuna gireceksiniz. Ve bu grubun sayısı öyle üç beş kişi değil, zannettiğinizden çok fazla.

%95 başarısızlık var.

Herkes burada İngilizce öğrenmenin az çok önemli olduğunu düşünüyor olabilir. Ama size gösterilen ve sunulan merdiven yanlış duvara dayalıysa, sistem yanlışsa, gerçekten çabanızın da çok bir önemi kalmıyor.

Şunu çok fazla göreceksiniz: "zaten burada yaşıyorum, zamanla hallederiz" diye düşünen çok fazla arkadaşımız var.

Hayır, yanılıyorsunuz. Akışına bırakarak bunu halledemezsiniz.

İngilizceyi çözüp, entegre olup network oluşturmadığınızda, hayat sizi zamanla çok daha fazla sıkıştıracaktır. Bunu askıya alabilirsiniz, yan yollara girebilirsiniz, hayat şartlarında öncelikleriniz değişebilir; ama bu beceri asla peşinizi bırakmayacak.

Attığımız adımların gücü ve cesaretiniz, İngilizce'den gelir.

Sosyal hayatımızın, iş kalitemizin, gelirlerimizin doğrudan bu beceriyle ilgili olduğunu asla unutmayalım.

İngilizce öğrendiğinizde, dışarıda bambaşka bir dünyanın olduğunu fark etmeye başlıyorsunuz.

Başka bir gözle bakıyorsunuz olaylara. Geliriniz katlanıyor, çevreniz genişliyor, yeni işler için cesaretle adım atabilecek düzeye geliyorsunuz.

Bu uyarı karşınıza belki bir daha hiçbir zaman çıkmayacak. Burada her şeyinizi kaybetmeniz bile, sadece öğrenmiş olduğunuz İngilizce ve ek bir basit beceri, sizin ayakta kalmanıza vesile olacaktır.

İngilizce; işinizi, çevrenizi, ailenizi, hayatınızı her şeyinizi dönüştürecek. Eğer bu faturayı ödemezseniz, hayatın size keseceği büyük maliyete katlanmak zorunda kalacaksınız.

İşlerinizde hiçbir zaman level atlayamazsınız. Sosyal çevrenizde başarının önemli bir kriteri olan networkünüz sadece Türklerle sınırlı kalır.

Hayal ettiğiniz projeleri ve girişimleri hayata geçiremezsiniz. Yıllarca beklersiniz, adım atamazsınız.

**Şunu çok fazla duydum: "Ah, bir İngilizcem olsa neler yapmazdım..."
Evet, bunu kendi kulaklarımla çok kez duydum.**

İngilizce bilmediğinizde, insanlar sizin eğitim seviyeniz ve kapasiteniz hakkında ön yargıya kapılır. İnsanlar sizin önceki uzmanlığınızı ve eğitiminizi düşünmezler.

Türkiye'de önemli mesleklerde çalışmış olabilirsiniz, ama üzülererek söylüyorum, İngilizceyi aktif kullanamadığınızda becerilerinizin çokta hayrını göremezsiniz.

Başarısızlık hissiyle sürekli gizli bir depresyon, psikolojik sıkıntı yaşarsınız. Ortamlarda çekimser kalıp cesaretinizi kaybeder ve etkisiz bir insan haline gelirsiniz.

Çocuğunuzun eğitimi ve geleceği hakkında tüm kontrolü kaybediyorsunuz, okul ve arkadaş ortamını takip edemiyorsunuz, çocuğunuza katkınız maalesef gittikçe azalıyor...Sadece bunu çevrenizde gözlemleyin. Ne demek istediğim daha iyi anlaşılacaktır.

Bunu her seferinde üzümlerek söylüyorum ama yine de söyleyeceğim.

Ama çoğunuz bunu yaşıyorsunuz.

Kendinizi daima ikinci sınıf bir insan olarak görürsünüz, haklarınızı arama cesaretinizi bile kaybedersiniz "kim uğraşacak" deyip vazgeçersiniz.

Evet, gerçekler gerçekten acıdır.

Çok kolaymış gibi görünüyor, ama başarı basamaklarında ilerlemek istiyorsanız, gerçekten bu yetkinliği kazanmak zorundasınız. Nereden öğrendiğinizin hiçbir önemi yok sadece kendi kendinize bile olsa, bir yerlerden başlayın.

Hayatı ıskalamayın. Zor günler gelmeden kendinize yatırım yapın. Pes etmeyin, mücadeleye devam edin, plana sadık kalın, gerçekten başaracaksınız.

"Bunu nasıl başaramam" diye kendinize isyan bayrağınızı çekin, tekrar baştan başlayın, ve bunu yeni bir kurtuluş savaşı olarak değerlendirin. Bu sefer farklı bir yol izleyin. Sizin geleceğiniz, özgürlüğünüz ve başarınız söz konusu.

İngilizce öğrenme konusunda pes ettiğinizin maliyetini aklınızdan çıkarmayın.

Burada hayatta kalmak istiyorsanız, bunu başarmak zorundasınız.

Sistem kısılcısından kurtulmalısınız.

Sistem ağzınızı ve kulağınızı kapatıyor, sonra da "hadi git, başarılı ol" diyor.

Siz de diyorsunuz ki "önce hayatımı düzene koyayım, sonra İngilizceye ağırlık vereyim. **Zaman geçince, başarılı olmanın aslında İngilizceden geçtiğini hayat size mutlaka bir gün gösterecektir.**

Cesaretiniz henüz kırılmamışken, özgürlükleriniz daha fazla kısıtlanmadan, sosyal hayatınız daha fazla daralmadan, hayatınız çıkmaz sokağa doğru sürüklenmeden İngilizce öğrenmeye başlamalısınız.

Hayatta kalmak istiyorsanız, başarmak zorundasınız.

Evet, Türkiye'de yaşayanlar için bu bir lüks olabilir, hatta çevrenizdeki insanlar bu vizyona sahip olmayabilir ama onları dinlemeyin. Evet, burada İngilizce bilenle bilmeyen hiçbir zaman aynı düzeyde olmayacak.

Vizyon sahibi bir insansan, sevsen de zorundasın, sevmesen de zorundasın. Kendi hapishanenden çıkmalısın. Daha önce bunu size söylememiş olabilirler, ama burada İngilizce öğrenmeden yaşıyorsanız, bu hayat normal değil değerli kardeşim.

Hayata adım atmak istiyorsanız, kendi savaşınızı başlatmak istiyorsanız, kendi mührünüzü vurmak istiyorsanız, cesaretle safları yarmak istiyorsanız bunu yapmak zorundasınız. Kabul etseniz de etmeseniz de, burada hayatta kalmanın dili İngilizcedir.

Sadece plan yapın, doğru teknikleri araştırın ve yeniden savaşınızı başlatın. Buna fazlasıyla değecektir.

Sosyal medyadaki yoğun ilginizden dolayı hepinize çok teşekkür ediyorum.

Kendinize çok iyi bakın, başka çalışmalarda görüşmek dileğiyle.

Saygılarımla

Oğuz Bozkaya